

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.106/2021/4. szám

A felperes:

felperes1 /cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 46. sorszám alatt

A per tárgya:

Személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

18.P.20.330/2020/45. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 60.000 (hatvanezer) forintra leszállítja.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az alperes biztosította a felperest 2019. február 11. napján gyalogátkelőhelyen elütötte. A közlekedési baleset miatt a felperesnél a gerinc fájdalmassága és mozgásainak beszűkülése alakult ki, 10% mértékű össz-szervezeti egészségkárosodást szenvedett.
- [2] A felperes a személyiségi jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása mellett 2.000.000 forint sérelemdíj és 251.690 forint kártérítés, valamint ezek 2019. február 11. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az ügyvédi munkadíjjal felmerült perköltségét 300.000 forintban számította fel; az eljárás során az állam 201.043 forint szakértői költséget előlegezett.
- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 1.000.000 forint és ennek 2019. február 11. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 300.000 forint perköltség, az államnak 201.043 forint feljegyzett szakértői költség és 71.101 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére kötelezte, egyebekben a keresetet elutasította.
- [4] A perköltségre, a meg nem fizetett illetékre és az állam által előlegezett költségre vonatkozó részében ítéletét azzal indokolta, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (3) bekezdése alapján a részleges pernyertesség szabályait mellőzve az alperest kellett marasztalni a részben pernyertes felperes perköltségében. A feljegyzett eljárási illeték és a szakértői költség megfizetésére a Pp. 102.§ (1) bekezdése, a Pp. 83.§ (3) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte olyan módon, hogy a másodfokú bíróság mentesítse a perköltség fizetése alól a felperes javára megítélt ügyvédi munkadíj tekintetében. Az egyéb perköltségek [helyesen meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség] vonatkozásában pedig a pervesztesség-pernyertesség arányának megfelelően az öt terhelő összegek leszállítását kérte 90.469 forint, valamint 31.995 forint összegre.
- [6] Fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 83.§ (2) és (3) bekezdésében foglaltakat helytelenül alkalmazta, a felperes 55%-os mértékű pervesztessége mellett a Pp. 83.§ (3) bekezdése szerinti számítási mód figyelembevételének nem lett volna helye. Rámutatott, hogy elutasításra került a felperest ért személyiségi jogsérelem miatti kereseti kérelem [a felróhatóságtól független szankció iránti kérelem] és a 251.690 forint összegű kártérítési igény. Az elutasított követelések perköltségként történő [perköltségre kiható] értékelésére semmilyen módon nem került sor, holott ezek nem függenek a bíróság megítélésétől, e körben a Pp. 83.§ (2) bekezdése lenne alkalmazandó. A sérelemdíj iránti követelés vonatkozásában sem állítható, hogy az nem lett volna eltúlzott, és mivel a pernyertesség-pervesztesség aránya e körben azonos, így a perköltségigények kioltják egymást.
- [7] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [8] A fellebbezés túlnyomórésztben alaptalan.
- [9] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a perköltségről a Pp. 83.§ (3) bekezdése alapján rendelkezett. A per ugyanis kétségtől kártérítés és egyéb olyan követelés (sérelemdíj) iránt folyt, melynek összegszerű megítélése bírói mérlegeléstől függött, a követelt összeg nemhogy nyilvánvalóan eltúlzott, hanem mértéktartó volt, így a Pp. 83.§ (3) bekezdésének alkalmazását mellőzni az alperes fellebbezésében kifejtettekkel ellentétben nem lehetett.

- [10] A Pp. 83.§ (3) bekezdése kizárja a részleges pernyertesség esetén irányadó 83.§ (2) bekezdésének figyelembevételét, ezért ilyen esetben a 83.§ (1) bekezdése alkalmazásának van helye, mely szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg. Ebben az esetben a Pp. 81.§ (1) bekezdését a (3) bekezdésével együttesen olyan módon kell értelmezni, hogy a felperest a megítélt követelésrészre vonatkozóan kell pernyertesnek tekinteni, lényegében úgy, mintha keresetét eleve a megítélt összegre terjesztette volna elő, a pervesztességgel érintett keresetrész figyelmen kívül marad.
- [11] Az ilyen módon pernyertesnek tekintendő felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szabályai szerint megállapítható mértékű ügyvédi munkadíjra tarthat igényt. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően határozta meg a felszámított ügyvédi munkadíjat, megfizetésére a Pp. 83.§ (1) és (3) bekezdése folytán az elsőfokú bíróság helytálló döntésének megfelelően az alperes köteles.
- [12] Miután a Pp. 102.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a megfizetés alóli mentességet biztosító költségkedvezmény hiányában a meg nem fizetett illetéket és az állam által előlegezett költséget – a (2)-(5) bekezdésekben foglalt, ide nem vonatkozó kivételekkel – a fél abban az arányban, illetve részben fizeti meg, amelyben a törvény szerint a perköltség vagy a perköltségrész megtérítésére is köteles, ebből következően az alperes a meg nem fizetett illetéket és az állam által előlegezett költséget is köteles megtéríteni.
- [13] A fentebb kifejtettek értelmében az elsőfokú eljárási illetéket az alperes 1.000.000 forint megítélt követelés után köteles megfizetni, így annak összege a Pp. 21.§ (1) bekezdésére, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (1) bekezdésére, a 41.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel 60.000 forint, a fennmaradó illeték a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad. Az állam által előlegezett költség azonban nem függött attól, hogy a felperes által előterjesztett, nyilvánvalóan nem eltúlzott kereseti követelés és a marasztalás között van-e különbség, ezért annak leszállítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [14] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - részben megváltoztatta, az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 60.000 forintra leszállította, míg egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [15] A lényegében eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 102.§ (2) bekezdése alapján köteles az államnak 36.000 forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket megfizetni. Megtérítendő költség a másodfokú eljárásban nem merült fel.
- [16] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése a)-c) pontjaiban írt kivételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2022. február 28.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró

